

RUTA JUJOLIANA

RUTA INTERIOR (7)

BRÀFIM

FONT BROLLADOR DE L'ERMITA Josep Maria Jujol - 1926

El rector Mossèn Josep Porta i Blanc comprovava que en el santuari de Loreto no hi havia aigua a disposició del públic i en canvi l'ermità disposava d'una gran cisterna. Per això encarregà una font a Jujol que mitjançant un motor elèctric s'alimentés de la cisterna. Jujol projecta un esvelt pedestal de pedra de planta octogonal sobre el qual es recargola una serp. Sobre aquest pedestal tenim una mena d'ocell/cigne amb les ales obertes i un gran coll. És tracta d'un original au de cos cilíndric i coll allargat, i capçada amb una creueta graciosa, tot això de ferro. A partir d'un cilindre metàl·lic aprofitat, afegeix el peu, les ales, a que ell mateix dóna forma i el llarg coll amb el diminut cap de l'animal sostenint l'equilibrada creueta. Tot plegat ens dóna la impressió que tenim un animal espantat per la presència de la serp.

El pedestal és un cant a Maria, és clarament simbòlic, al·ludeix per la seva forma octogonal a la immortalitat, al triomf de la virtut sobre el pecat, de la Mare de Déu damunt la serp. S'hi pot llegir, en lletra clàssica: "Ave Maria", en forma d'anagrama "Mala nostra pelle", "Bona

cuncta posce", "MCMXXVI". La serp infernal de que ens parlen les Escriptures, es retorça en la part baixa. En el seu moment hi havia un polsador que accionava el motor que feia pujar l'aigua fins a l'aixeta, mentre que l'ocell sobresortia quan l'aixeta estava tancada. Al cap d'un any l'enginy va deixar de funcionar, degut a les filtracions que aparegueren a la cisterna.

L'any 2010 l'historiador Jujol, escriu que "actualment queda en peu el pedestal de pedra, havent-ne rebaixat la base que el rodeja per a convertir-la en estany, al tombant del qual s'han col·locat unes granes de ceràmica per les que brolla l'aigua, (que el dia d'avui ve des del poble), en lloc de fer-la sortir pel moixó de Jujol. La primera font del Santuari de Loreto, ha passat a ser, doncs, un sortidor mutilat."

Quant Jujol dissenyà aquesta font ja feia 2 anys que era professor d'escultura a l'Escola del Treball de Barcelona. Per tant, va ser una oportunitat per poder fer una obra més lliure i, sobretot, a l'aire lliure.

Més endavant, el 1939, el rector encarrega a Jujol la construcció del altar de l'ermita de la Mare de Déu de Loreto, destruït en la Revolució del 1936. El 3 de novembre del mateix any ja estava el projecte acabat. La mesa de l'altar, exempta, les

Detall de la font dissenyada per Jujol

parets decorades amb unes treballades franges amb inscripcions marianes, uns bancs adossats al perímetre de tot el presbiteri. Tot plegat amb un marc estil gòtic, ja que tot l'edifici és d'estil neogòtic.

El cert és que finalment no va fer l'obra i el projecte va quedar en l'oblit. Ja li va passar a Jujol altres vegades, que després de fer-ne tots els estudis no li confiessin a ell el treball definitiu.

CASA DE LA VILA Plaça de la Vila, 1 Cèsar Martinell Brunet - 1923

Edifici de planta trapezoïdal, amb façanes a la plaça de la Vila i al carrer Major. Té planta baixa i dues plantes altes. En cadascuna de les plantes de la plaça tenim dos balcons correguts en cada planta, amb dos portes balconeres rectangulars, que tenen en el seu tancament un dibuix de ferro i al carrer Major hi ha tres finestres, en cadascuna de les plantes.

Hi ha un terrat transitable que té una barana en el seu perímetre, separat per una cornisa, i en la façana principal hi ha una barana que té un plafó central sinuós, que en el seu interior podem llegir "Casa de la Vila 1929, amb trams calats als costats i també al carrer Major. Els materials emprats són bàsicament el maó i la pedra als baixos, que tenen.

Façana de l'ajuntament de Bràfim

CASA JENER

**Avinguda de Catalunya, 7
1911**

Edifici de planta baixa i tres plantes pis. La façana és totalment simètrica. La porta d'accés està ornamentada amb elements florals i disposa d'una inscripció amb la data 1911, que són els elements modernistes, i les inicials «J. A.». La resta de la decoració és clàssica. A les dues primeres plantes altes tenim dues finestres, una d'elles balconera, i quatre al tercer pis.

Els materials bàsics constructius són la pedra arrebossada i pintada amb imitació d'encoixinat. A destacar el treball a les fustes de les portes.

També hem de fer referència, pel

La casa, datada l'any 1911, mostra una imatge molt senyorial a peu de carrer

seu interès, a les cases situades al carrer Major, números 5 i 62, al camí d'Avall, 17, i a l'avinguda de Catalunya, 29.

CELLER DE LA COOPERATIVA.

VINS PADRÓ

**Avinguda de Catalunya, 64-70
1898**

El celler va ser fundat l'any 1886 per dos germans, Joan i Daniel Padró Valladosera, encara que es considera que l'activitat va començar molt abans, ja que s'han trobat documents antics que així en deixen constància. La història de Vins Padró s'escriu al llarg de cinc generacions, en què el treball i la dedicació dels avantpassats perdura fins avui dia. Ara és la nova generació qui afegeix els nous coneixements i els aplica en l'elaboració del vi i la cura de la vinya.

Detall de la façana principal de Vins Padró

Imatge general de l'edifici que encara manté la seva activitat

BIBLIOGRAFIA

- ARNAVAT Albert i CABRÉ, Tàte. *L'arquitectura modernista del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*. Edita Diputació de Tarragona. 2011.
- BUQUERAS i BACH, Josep Maria. *Jujol en el context del Camp de Tarragona, article del Recull Josep Maria Jujol i Gibert (1879-1949)*. Editat per l'Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental "Margalló del Balcó", Tarragona, 1999, p. 19 – 46.
- JUJOL I GIBERT, Josep M. (fill) *Jujol, Arana i Bru dins del Recull Josep Maria Jujol i Gibert (1879 – 1949)*. Tarragona, Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental Margalló del Balcó, 1999, p. 47 – 55.
- JUJOL Jr, Josep Maria. *Jujol a Tarragona*. Edita Arxiu Jujol. Els Pallaresos. 2010.
- SALCEDO, Antonio. *Josep M. Jujol a les comarques de Tarragona. Una visió de Joan Alberich*. Edita Diputació de Tarragona. 2002.